

ת"ד 7597/02/17 - מדינת ישראל נגד אוריאל כספי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 7597-02-17 מדינת ישראל נ' כספי

לפני כבוד השופטת ענת יהב	מדינת ישראל ע"י עו"ד מיכל לוי
המאשימה:	
נגד	
הנאשם:	אוריאל כספי ע"י עו"ד קוטין

גזר דין

ביום 3.12.2017 הודה הנאשם בכתב האישום וזאת לאחר שחזר בו מן הכפירה, בעבירות של **סיכון עוברי דרך בנסיעה אחורנית** עבירה לפי תקנה 45(1) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 3140, ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 9923, וכן **בנהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 2011. כתב האישום מתאר ביום 20.3.2016 בשעה 18:30 נהג הנאשם ברכבו בעיר חולון ברחוב האגוז, כשהיה בחניון בית מספר 5, מכיוון מערב למזרח, הסיע את רכבו לאחור, תוך כדי היציאה מהחניון, ובניצב למדרכה. הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נקט באמצעי זהירות הדרושים, לא וידא כי הדרך פנויה, ולפיכך לא הבחין מבעוד מועד בהולכת רגל (ולידת 1930) אשר הלכה על המדרכה משמאל לימין כיוון נסיעתו, ופגע בה. **כתוצאה מן התאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש, בדמות שבר בירך שמאל, שהצריך קיבוע וניתוח, אשפוז בבית חולים, למשך 8 ימים, והעברה לשיקום.**

ביום 11.4.2018 טענו הצדדים בפני לעונש. **בא כוח המאשימה** ציינה, כי וותק נהיגתו של הנאשם איננו רב, שכן נוהג משנת 2011, כשאין לחובתו הרשעות, הדגישה את תוצאת התאונה שעניינה חבלה של ממש של הולכת רגל קשישה, אשר סביר שהלכה באיטיות על המדרכה, מקום שהינו מבצרו של הולך הרגל, ומכאן ביקשה לקבוע כי חובת הזהירות של הנאשם מוגברת שבעתיים. משכך, מבקש ב"כ המאשימה, להטיל על הנאשם פסילת רישיון בן 10-24 חודשים, פסילה על תנאי, קנס ולדעתו יש אף צורך בהטלת רכיב של"צ. התביעה לא הגישה פסיקה לביסוס טענותיה בדבר מתחמי ענישה.

ההגנה טענה בפני כי הנאשם עשה ככל יכולתו בעת שנסע לאחור, הפנה מבטו אחורה, אולם היה פגם בהתנהגותו, טעה בשיקול הדעת, ועל כן נטל אחריות על האירוע. עוד ציין הסגנון, כי לדעת ההגנה יש רשלנות תורמת של המעורבת עוד ובעיקר הפנה לפסיקה, שם נחבלו המעורבים חבלות של ממש, כאשר מתחם הענישה לעניין פסילה בפועל נע בין 4 - 12 חודשים, ואף בחבלות קשות יותר. עוד מצוין כי מדובר במעורבת אשר בת 86, ומשכך גם פגיעה קלה בה הביאה לתוצאה קשה, כאשר לטעמו, אדם אחר היה נפגע באופן קל יותר, "יתכן אף לא היה נחבל בחבלה של ממש. ציין כי אף על פי שוותק הנהיגה קצר, עדיין מדובר ב-8 שנות נהיגה ללא כל הרשעה שהיא, שיש בכך כדי להצביע על כך שהאירוע היוו חריג מבחינת הנאשם. **הנאשם, אף הוא טען בפניו**, הביע את צערו העמוק על האירוע, ציין שמיד ירד ועזר לאותה אישה, עד אשר טופלה באופן המיטבי. הדגיש כי הוא סטודנט למנהל עסקים ומתמחה בשוק ההון, והוא עוזר לאימו בטיפולים בתחום הבריאות, בתכיפות של פעם - פעמיים בשבוע. כאח בכור עוזר בתפקוד הבית. עוד מבקש לקבוע כי על פי סרטון המצוי בתיק לא נהג בצורה "מופרעת" אלא בנהיגה איטית מאוד, כמעט אפסית.

דין:

המתווה הראוי להבניית העונש נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש בפסיקה עניפה, כאשר **בע"פ 2918/13 דבס נ' מד"י** נקבעו שלבי גזירת הדין אשר לאורם יצעד בית משפט.

שלב ראשון:

קביעת מתחם עונשי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, מידת הפגיעה, מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט ושקלול נסיבות הקשורות לביצוע העבירה ואשר מפורטות בסעיף 40 א לחוק. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מנהיגות הרשלנית של הנאשם הינו הערך החשוב של שמירת שלמות גופו ובטחונו של אדם כשבעניינו נפגעה אישה כבת 86, חבלה של ממש - שבר בירך, שהצריך ניתוח ושיקום. ערך זה הובע והודגש לא אחת בפסיקה, ראה **ברע"פ 2996/13 נייזוב נ' מד"י**: **"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת" ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת.**

מידת הפגיעה בערך זה הינה **ברך הנמוך - בינוני**, שכן מדובר בנהיגה אחורנית, כאשר הנאשם נהג בנהיגה איטית, הסתכל אחורה, אולם לא ביצע את כל הפעולות כפי שחייב היה לעשותו.

בע"פ 37974-07-12 סנדרוביץ נ' מד"י, חזר כב' השופט בן יוסף על ההלכה **"שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים"**.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו הינה רחבה.

תחילה נציין את הענישה בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, שם נקבעה סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שחבל בנהיגתו חבלה של ממש באחר, אולם כמובן שרף הרשלנות, טיב החבלות, ההשלכות שלהן על חיי הנפגעים יהיה בהם כדי לקבוע מהי תקופת הפסילה הנאותה בנסיבות אלו.

עפ"ת (מרכז) 23981-11-11 קריי נ' מדינת ישראל - שם נהג אוטובוס אשר חצה את הצומת באור אדום פגע פגיעה קשה באם וביתא, בית משפט הטיל עליו עונשים של 6 חודשי מאסר, פסילה למשך 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

רע"פ 8767/13 שמעון לביא נ' מדינת ישראל - נהג אשר לא נתן זכות קדימה ופגע ברוכב אופנוע - ביהמ"ש העליון אישר עונש של 10 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 24314-01-15 מדינת ישראל נ' גזדון - נהג רכב פרטי אשר חצה את הצומת באור אדום ופגע בהולכי רגל - אושרו רכיבי הענישה של מאסר ע"ת, פסילה למשך 10 חודשים, פסילה ע"ת וצו של"צ (ביהמ"ש הוסיף רכיב של קנס).

עפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ' מדינת ישראל - שם דובר בנהגת חדשה אשר נסעה אחורה, ופגעה במי אשר עמדה שם וגרמה לה לחבלות ושברים בעצמות הירכיים, חבלה שהצריכה ניתוח ושיקום - בית משפט הסכים כי מדובר במתחם שהרף העליון של הענישה הינו פסילה בת 24 חודשים, אולם הקל עימה בכך, שהעמיד את הפסילה על 12 חודשים בלווית פסילה מותנית וקנס.

ת.ד. 12852-12-10 מדינת ישראל נ' אלבחר - פגיעה בהולך רגל וחבלה של ממש (חבלת ראש) - אושרו 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה ע"ת וקנס. **ת.ד. 946-01-12 מדינת ישראל נ' דורית ניס** - פגיעה בהולך רגל וחבלתו בחבלה של ממש - חבלת ראש ואישפוז - שם הוטלו 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה ע"ת וקנס.

עפ"ת 47632-02-14 עומר מכלוף נ' מדינת ישראל - שם נחבל המעורב חבלה של ממש - שבר ברגל ובברך - נגזרו על הנהג 5 חודשי פסילה בפועל. **ת.ד. 252-08-10 מדינת ישראל נ' תאופיק סלמאן** - הנאשם הורשע בנסיעה אחורנית וגרמה חבלה של ממש - שברים בצלעות קונטוזיה ריאתית ושבר באגן - אף שם דובר בשוטור בעל עבר תקין כשהיה בעת נסיעה מבצעת ביהמ"ש גזר על הנאשם 6 חודשי פסילה, פסילה ע"ת, קנס והתחייבות.

ת.ד. 1436-01-14 מדינת ישראל נ' חוואש - הנאשם אשר נהג אחורנית, פגע בהולכת רגל חבלת ראש, שברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין, נגזרו עליו 6 חודשי פסילה בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

מכל המקובץ לעיל, הרי שמתחם הענישה בעבירות אלו נע אף בין מאסר ע"ת ועד מאסר של מספר חודשים אף בעבודות שירות, פסילה בפועל של 4 - 24 חודשים, פסילה ע"ת וקנס.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

הנאשם נוהג משנת 2011, אין לחובתו הרשעות קודמות, המדובר בנאשם צעיר, סטודנט, אשר סועד את משפחתו, אבל בעיקר את אימו, כשמסיע אותה מדי שבוע לטיפולים רפואיים (מסמכים הוצגו לי).

לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם ונטילת אחריות, תוך חיסכון בזמן שיפוטי יקר, והתרשמתי כי הנאשם מצטער צער רב וכן שאין נהיגה זו מאפיינת אותו. לא מצאתי להיעתר לבקשת המאשימה בדבר הטלת רכיב של"צ על הנאשם באירוע זה.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פצייו בסך 2,000 ₪, אשר ישולם למעורבת עד ולא יאוחר מיום 13.8.18 על פי פרטים שיועברו למזכירות על ידי המאשימה בתוך 7 ימים.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 12.7.18, ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהיא חייב להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 12.7.18 אף הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

3. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.